

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.182 van 16 februari 2004
in de zaak A. 142.821/IX-3960.**

In zake : Nicole TOUSSEYN,
die woonplaats kiest bij
het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt (VSOA),
gevestigd te BRUSSEL,
Lang Levenstraat 27-29

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole TOUSSEYN op 17 oktober 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de afdeling Personeel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, haar medegedeeld bij brieven van 18 november 2002 en 5 december 2002, waarbij haar het verlof voorafgaand aan de pensionering wordt geweigerd, alsmede van de "impliciete weigering om verzoekster te beschouwen als zijnde met verlof krachtens artikel 7, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 1999 betreffende de toekenning van een verlof dat voorafgaat aan de pensionering voor de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse regering";

Gezien het op 22 oktober 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van advocaat H. VERMEIRE die, loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoekster is vast benoemd ambtenaar met de graad van medewerker (rang C 1) bij de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen, departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Van 1 juni 1998 tot 30 november 1998 heeft zij loopbaanonderbreking verkregen.

1.2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 1999 betreffende de toekenning van een verlof voorafgaand aan de pensionering wordt een vervroegde uitstapregeling voor de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse regering vastgesteld. Artikel 2 van dit besluit luidt als volgt:

"Het verlof dat voorafgaat aan de pensionering kan worden toegestaan aan alle ambtenaren die minimum 56 en maximum 59 jaar oud zijn gedurende de periode van één jaar volgend op de datum van de goedkeuring van het personeelsplan voor de entiteit waar de betrokken ambtenaar is geaffecteerd. Bij ontstentenis van een goedgekeurd personeelsplan gaat de termijn van één jaar in op 1 januari 2003.

Voor de entiteiten die reeds over een goedgekeurd personeelsplan beschikken, begint de termijn van één jaar, vermeld in het eerste lid, te lopen op de datum van inwerkingtreding van dit besluit".

1.3. Op 6 december 2001 wordt het "personeelsplan Infrastructuurwerken" goedgekeurd. Het hoofdstuk 5 van dat plan omvat de naamlijsten van de personeelsleden waarop het plan toepasselijk is. Voor wat betreft de afdeling Waterwegen Kust wordt verzoekster vermeld onder de groep "financiële en administratieve ondersteuner".

1.4. Met een aangetekende brief van 11 september 2002 wordt aan de personeelsleden die betrokken zijn in het "Personeelsplan AS IS LIN" die in aanmerking komen voor de uitstapregeling medegedeeld dat ook het "Personeelsplan AS IS LIN" is goedgekeurd op 1 september 2002 en dat de personeelsleden die aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 5 oktober 1999 voldoen een verlof voorafgaand aan de pensionering kunnen aanvragen binnen de drie maanden volgend op de goedkeuring van dit personeelsplan.

1.5. Op 4 november 2002 geeft het college van afdelingshoofden van de administratie Waterwegen en Zeewezen een gunstig advies om een aantal personeelsleden van de afdeling Waterwegen Kust, onder wie verzoekster, aan te wijzen voor de afdeling Maritieme Toegang.

1.6. Op 12 november 2002 dient verzoekster een aanvraag in om met ingang van 1 maart 2003 een verlof voorafgaand aan de pensionering te verkrijgen.

1.7. Met een brief van 18 november 2002 stuurt de afdeling Personeel deze aanvraag aan verzoekster terug. Hiervoor wordt de volgende reden opgegeven :

"U was betrokken in het PEP Infrastructuurwerken dat reeds geruime tijd geleden werd goedgekeurd. Zodoende kan u niet meer opgenomen worden in de PEP AS IS LIN en komt u, alhoewel u thans wel aan de leeftijdsvoorwaarde voldoet, niet meer in aanmerking voor de uitstapregeling".

1.8. Met een brief van 20 november 2002 vraagt verzoekster waarom zij van de uitstapregeling wordt uitgesloten. Zij argumenteert dat zij niet op de hoogte was van de "PEP Infrastructuurwerken" en dat collega's van de afdeling

Waterwegen Kust die dezelfde leeftijd hebben en zich in dezelfde administratieve toestand bevinden wel mogen uitstappen.

1.9. Met een brief van 5 december 2002 deelt de afdeling Personeel aan verzoekster de volgende informatie mede :

"Het personeelsplan 'Ontwerp en uitvoering van Infrastructuurwerken' werd definitief goedgekeurd door de bevoegde Vlaamse ministers op 6 december 2001.

In dit personeelsplan werden alle personeelsleden opgenomen die het grootste deel van hun arbeidstijd aan het proces 'Ontwerp en uitvoering van Infrastructuurwerken' spenderen. Deze gegevens werden aan de betrokken afdelingen gevraagd en door hen verscheidene malen gecheckt en uiteindelijk gevalideerd.

Zo ontvingen wij van de afdeling Waterwegen Kust op 19 december 2001 een laatste maal de bijgewerkte gegevens, waaruit blijkt dat u inderdaad voornamelijk financieel en administratief ondersteunende taken uitoefent voor het proces 'Ontwerp en uitvoering van Infrastructuurwerken'.

Vandaar dat u opgenomen bent binnen het personeelsplan 'Ontwerp en uitvoering van Infrastructuurwerken'.

Het verlof voorafgaand aan pensionering is een 'gunst' die verleend wordt aan statutaire personeelsleden die betrokken zijn bij een personeelsplan en die binnen het jaar na goedkeuring van dit personeelsplan tussen de 56 en 59 jaar worden. In het jaar volgend op de datum van definitieve goedkeuring van het personeelsplan 'Ontwerp en uitvoering van Infrastructuurwerken' werd u nog geen 56 jaar (pas op 5 februari 2003).

Omdat u van een gunst per definitie maar eenmaal gebruik kan maken kwam u dus niet meer in aanmerking voor het verlof vooraf gaand aan pensionering in het kader van de goedkeuring van het personeelsplan AS IS".

1.10. Bij besluit van 12 december 2002 van de directeur-generaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen wordt verzoekster met ingang van 1 januari 2003 aangewezen voor een betrekking bij de afdeling Maritieme Toegang. Zij wordt belast met de functie van dossierbehandelaar in de cel Financieel Management.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot de tweede voorwaarde in haar verzoekschrift uiteenzet wat volgt :

"De bestreden beslissingen hebben klaarblijkelijk tot gevolg dat verzoekster voorgoed verstoken blijft van de mogelijkheid om een verlof voorafgaand aan de pensionering op te nemen.

Een annulatiearrest is hoe dan ook flagrant onnuttig om verzoekster op dat vlak effectief rechtsherstel te verlenen: het heeft uiteraard weinig zin om na een langdurige juridische procedure vast te stellen dat de bestreden beslissingen onwettig waren. Een binnen afzienbare tijd uit te spreken annulatiearrest dat een dergelijke vaststelling doet, kan immers niet als een soort tele-tijd-machine het verleden ongedaan maken. Het in de toekomst, via annulatiearrest, vaststellen dat het onwettig gebeuren in het heden van vandaag - het feit dat verzoekster tot op heden geen verlof voorafgaand aan de pensionering heeft gekregen - zal uiteraard niet tot gevolg hebben dat verzoekster inderdaad in het verleden van die toekomst zonder verlof voorafgaand aan de pensionering is gebleven.

Bij niet-schorsing van de bestreden beslissingen zal verzoekster slechts op pensioen kunnen gaan zonder te hebben kunnen genieten van een daaraan voorafgaand verlof. Dat nadeel is zowel evident ernstig als evident niet (effectief) te herstellen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop samengevat antwoordt dat nu verzoekster zelf in haar enig middel de onwettigheid aanvoert van de bestaande personeelsplannen, zij niet in aanmerking zou kunnen komen voor een verlof voorafgaand aan de pensionering en de schorsing bijgevolg het nadeel niet zou kunnen wegnemen; dat bovendien aan de ernst van het nadeel getwijfeld kan worden, omdat zij bijna een jaar met het indienen van de vordering gewacht heeft, aangezien de oorspronkelijke negatieve beslissing reeds dateert van 18 november 2002 en werd bevestigd op 5 december 2002; dat ten slotte omdat het verlof voorafgaand aan de pensionering slechts een gunst is, het niet verkrijgen daarvan geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt;

2.3. Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit die bepalingen volgt dat een verzoekende

partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hierover geen rekening kan worden gehouden; dat indien te dezen uit de uiteenzetting van verzoekster kan blijken dat het door haar ingeroepen nadeel moeilijk te herstellen is, die omstandigheid op zichzelf evenwel - en mede rekening gehouden met haar huidige leeftijd van 57 jaar - geen ernstig nadeel kan uitmaken en zij evenmin concrete gegevens aanreikt die zulks wel zouden kunnen aantonen - zij beperkt zich te dezen door te stellen dat het nadeel “evident ernstig” is -, zodat de Raad van State bij gebrek aan concrete gegevens niet kan onderzoeken of het nadeel wel dermate ernstig is dat het de schorsing kan verantwoorden;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien februari 2000 en vier, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.